

Světlo 48/1996

Z obsahu:

Nová kniha Jana Pavla II.

V pátek 15. listopadu byla v Tiskovém sále Vatikánu zveřejněna nejnovější kniha Jana Pavla II, "Dar a tajemství"

Protidrogová komunita sestry Elvíry v Medjugorje

Umysly Apoštolátu modlitby na prosinec

Cena za homosexualitu

x...Ještě nikdy nebyly uveřejněny a zdokumentovány v takovém rozsahu údaje o vědeckém výzkumu sexuality...

Dopis nemocným
(na prosinec 1996)

Boží špióni v pralese

Uneseni, mučení, zabiti; misionáři žijí v Jižním Súdánu v těžších podmínkách než váleční zpravodajové.

Nová kniha Jana Pavla II.

V pátek 15. listopadu byla v Tiskovém sále Vatikánu zveřejněna nejnovější kniha Jana Pavla II. "Dar a tajemství. K 50. výročí mého kněžského svěcení." Citát z 1. kapitoly: "Historie mého kněžského povolání? Bůh o tom ví všechno. Ve své nejhlubší rovině je každé povolání ke kněžství velkým tajemstvím, darem, který člověka nekonečně převyšuje."

Knihu napsal papež v polštině v letošním červenci až září. Ilustroval ji Stanislaw Sobolewski, profesor na Akademii krásných umění v Krakově. První italské vydání vyšlo v nákladu 50 tisíc výtisků, a druhé vydání se připravuje. Za několik dnů vyjde francouzský překlad, připravují se překlady do angličtiny, němčiny, portugalského a španělštiny. Žádosti o vydání došly v České republice, Maltě, Maďarsku, Holandsku, Argentíně, Chorvatsku, Japonsku a Koreji.

Autor v knize uvádí, že ho nejvíce ovlivnila spiritualita sv. Ludvíka Maria Grigniona z Montfortu, od něhož převzal motto "Totus Tuus" (celý tvůj), a dále sv. Jana z Kříže a sv. faráře Arského.

Z duchovních míst vzpomíná na vliv rodné farnosti ve Wadowicích, dále polských mariánských svatyní a kláštera Bosých karmelitánů v Krakově. Papež uvádí, že ve věku 10 let dostal karmelitánský škapulíř, který dodnes nosí. Píše rovněž, že v určitém období života uvažoval o možnosti stát se karmelitánem.

ČBK

Papež jmenoval nové biskupy

Papež Jan Pavel II. provedl v Rumunsku personální změny v řeckokatolické církvi.

Dosavadní světitel biskup a generální vikář metropole Fagaras - Alba Julia - Virgil Bercea - byl jmenován biskupem - koadjutorem uniatské diecéze Oradea. 39letý biskup bude spolupracovat se 77letým biskupem Vasilem Hossu a po jeho odstoupení se stane jeho nástupcem.

Hossu patří ke generaci biskupů, kteří byli po násilném rozpuštění uniatské církve komunistickým režimem v r. 1948 pro věrnost papeži a působili dlouhá léta "v katakombách".

Generální vikář uniatské diecéze Cluj-Gheria, 37letý Florentin Crihalmeanu, byl jmenován světitel biskupem pro toto církevní území. Diecézním biskupem je 72letý Gheorghe Gutiu.

Přípravy cesty Jana Pavla II. na Kubu

Kubánský představitel státu Fidel Castro potvrdil své pozvání papeži Janu Pavlu II. k návštěvě Kuby. Vatikánský ministr zahraničí arcibiskup Jean-Louis Tauran řekl na závěr své několikadenní návštěvy Kuby, že Castro mu potvrdil, že papeži bylo příslušné pozvání předáno. "Tolik očekávaná návštěva Jana Pavla II. na Kubě by byla vyvrcholením a novým mezníkem na cestě k normalizaci vztahů mezi státem a církví na Kubě," řekl Tauran. Obě strany se dohodly, že v nejbližší době budou zahájeny přípravy.

Za své návštěvy Kuby se Tauran setkal s Castrem. Bylo to první setkání na této úrovni po více než 20 letech. Arcibiskup požadoval více svobody pro katolickou církev na ostrově a zároveň zdůraznil, že Vatikán má zájem na dobrých vztazích mezi státem a církví na Kubě.

Stanoveno téma 10. zasedání biskupského synodu

Kardinál Jan P. Schotte, generální sekretář biskupského synodu, oznámil 12. listopadu, že papež Jan Pavel II. stanovil po poradě s biskupy celého světa téma 10. řádného plenárního zasedání synodu: "Biskup, služebník evangelia Ježíše Krista pro naději světa." Sekretariát synodu se na svém nynějším zasedání zabýval vypracováním hlavních bodů tzv. "Lineamenta", které jsou podkladem pro zpracování podrobné agendy, kterou se bude biskupský synod zabývat.

Michail Gorbačov u papeže

Papež Jan Pavel II. přijal v pondělí 18. listopadu bývalého sovětského prezidenta Michaila Gorbačova v soukromé audienci. Podle vyjádření vatikánského mluvčího Joaquina Navarro-Vallse proběhlo setkání ve velmi srdečném ovzduší. Trvalo 25 minut a oba účastníci vzpomněli na své první historické setkání ve Vatikánu v prosinci 1989.

Papež poděkoval Gorbačovovi za to, že ho jako první pozval k návštěvě Moskvy. Gorbačova na to řekl, že stále ještě doufá, že se tam jednoho dne s papežem setká.

Gorbačov poukázal na to, že jeho první návštěva Vatikánu znamenala začátek mnohých změn nejen uvnitř, ale i mimo hranice SSSR. Bývalý šéf Kremlu je v Itálii na soukromé návštěvě ve své funkci prezidenta Gorbačovovy nadace. Při návštěvě Vatikánu ho doprovázela jeho dcera Irina a poradce Vladimír Zagladin.

Šlo o čtvrté setkání papeže s tímto ruským politikem.

ČBK

Přijď Pane Ježíši

Přijď,

očekávání národů,

Pane Ježíši,

a potěš nás svou

božskou přítomností!

Potřebujeme tvoje rady,

tvou pomoc,
tvou ochranu.
Když si myslíme,
že umíme rozlišovat
co je dobré a co je zlé,
upadáme často do omylu
a necháváme se nic
netušíce ukolébat.
Když chceme konat
dobro, chybí nám síla
a jistota.
Když se chceme vzepřít
zlu, uděláme tak často
tu smutnou zkušenost,
že jsme slabí a nakonec
podlehne.
A proto přijď a uzdrav
naši slepotu,
přijď s pomocí naší
slabé, nedostatečné
lidskosti.
Přijď, ty jase božské
vznešenosti!
Přijď Bože Sílo,
Bože Moudrosti;
změň naši noc v den,
chraň nás před
nebezpečím, osvět' naši
slepotu, posilni naši
odvahu, ved' nás věrně
svou rukou podle své
vůle na této naší
pozemské pouti,
dokud nás nepřijmeš do
věčného města, které jsi
sám založil a vybudoval.
Sv. Bernard z Clairvaux

1. neděle adventní - cyklus B

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 63,16-17.19; 64,2-7

Ty, Hospodine, jsi náš otec, "náš Vykupitel" je tvoje dávné jméno. Proč jsi nám dal, Hospodine, zbloudit z tvých cest, srdci dal ztvrdnout, abychom před tebou neměli bázeň? Usmíř se kvůli svým služebníkům, pro kmeny, které jsou ti vlastní! Kéž bys protrhl nebe a sestoupil! Před tvou tváří by se rozplynuly hory. Sestoupil jsi, před tvou tváří se rozplynuly hory. Od věků (nikdo) neslyšel, k sluchu (nikomu) neproniklo, oko nespatřilo, že by Bůh, mimo tebe, (tak) jednal s těmi, kdo v něho doufají. Zastáváš se těch, kdo jednájí spravedlivě, kdo pamatují na tvé cesty. Hle, ty

ses rozhněval, protože jsme zhřešili, odedávna jsme žili nevěrně. Byli jsme všichni jak poskvrnění, jak špinavý šat byl každý náš dobrý skutek. Zvadli jsme všichni jak listí, nepravost nás unášela jak vítr. Nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivínil, neboť jsi před námi skryl svoji tvář, nepravosti jsi nás vydal napospas. A přece, Hospodine, ty jsi náš otec! My hlína jsme - ty jsi nás hnětl, dílo tvé ruky jsme všichni!

2. čtení - 1 Kor 1,3-9

Bratři! Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista. Neustále za vás děkuji svému Bohu pro Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši. Neboť v něm jste v každém ohledu získali bohatství všeho druhu, jak v nauce, tak v poznání. Vždyť přece svědectví o Kristu bylo u vás jako pravé dokázáno, takže nejste pozadu v žádném Božím daru; jen ještě musíte vytrvale čekat, až přijde náš Pán Ježíš Kristus. On vám také dá, že vytrváte až do konce, takže budete bez úhony v onen den našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je Bůh, a on vás povolal k tomu, abyste měli společenství s jeho Synem Ježíšem Kristem, naším Pánem!

Evangelium - Mk 13,33-37

Ježíš řekl svým učedníkům: "Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy přijde poslední dne. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci, a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer, nebo o půlnoci, nebo za kuropění, anebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: Bděte!"

Myšlenka na neděli

Mějte se na pozoru

Zamyšlení nad úryvkem Mk 13,33-37

Nevíte, kdy Pán domu přijde

Období nového církevního roku, do kterého vstupujeme, je dobou čekání na příchod našeho Pána. Krátký úryvek Markova evangelia, který je vybrán pro tuto adventní neděli, je závěrem velkého Ježíšova proroctví o Jeho druhém příchodu. Po podrobném vyličení všeho toho, co čeká lidstvo na konci časů, chce ti Ježíš dát radu, jak se máš na jeho slavný příchod připravit. Při tomto setkání se totiž bude rozhodovat o tvém věčném osudu. Máš tedy dostatečný důvod, abys byl pozorným a vnímavým posluchačem. Vypros si k tomu světlo Ducha svatého.

Mějte se na pozoru!

Nenechej se ukolébat klamnou sebejistotou. Ani nejpevnější zdraví, ani sebeprozíravější zabezpečení ti nemohou s jistotou zaručit ani příští minutu. Ať jich zatím uplynulo "bezpečně" sebevíce, jedna z nich je určitě poslední, i když nevíš, která to bude.

Nejlepší přípravou na rozhodující setkání s Pánem je podle jeho doporučení bdění a modlitba. Protože nevíš, kdy Pán přijde, nemůžeš spoléhat, že začneš s přípravou, až nastane čas. Ten čas už vlastně nastal. Nežiješ přece na tomto světě "na volné noze". Obdržel jsi od Hospodáře potřebnou pravomoc, abys mohl vykonávat svěřenou práci. Dal ti k tomu všechno potřebné a jistě má právo očekávat, že svůj úkol budeš zastávat důsledně a svědomitě po všechen čas, ne pouze pod hrozbou, že Pán se vrací. Doporučená bdělost je vlastně trvalým a živým svědomím, že jsi v Jeho službách, modlitba je jeho dar, který ti dává možnost žít trvale v jeho přítomnosti, i když je na cestách. Domyslí-li Ježíšova slova do důsledku, pochopíš, že to, co od tebe požaduje, není žádnou nepřijemnou, tím méně neúnosnou zátěží, že nejsi vystaven pod hrozbou nátlaku. Dostává se ti naopak cti, že jsi ve službách nejvznešenějšího a nejslechetnějšího Hospodáře, který ti plně

důvěruje a který má osobní zájem na tom, aby tvé rozhodující a konečné setkání s Ním bylo začátkem nekončící účasti na Božím společenství. Bůh je věrný a povolal tě k tomu, abys měl společenství s jeho Synem Ježíšem Kristem, tvým Pánem.¹⁾

Je ovšem pravda, že ty, kteří se oddají spánku omámení nezřízenou péčí o pozemské blaho, požitky, radosti z rozkoší a z moci, čeká ve chvíli Pánovu příchodu, na který nečekají, více než nepříjemné překvapení. Budou zaskočeni nikoliv proto, že si Hospodář libuje v překvapení, ale protože sami zcela zapomněli na své postavení a na svůj vlastní úkol, nedbali nejrůznějších a více než výmluvných výzev a varování, která jim ustavičně připomínají, že se vystavují vážnému nebezpečí.

Co vám říkám, říkám všem.

Naléhavé varování, upozorňující na nebezpečí překvapení, neplatí pouze jednotlivcům, ale celé společnosti. Čeho se může nadít, jestliže své členy nevede k bdělosti a modlitbě, ale všemi prostředky usiluje, aby snili o marnivosti a zábavě? Není tu snad přímo křiklavý rozpor mezi horečnou sobeckou ustaraností o zabezpečení pohodlí, pozemských statků a rozptýlení, a úplnou bezstarostností, pokud jde o skutečnou budoucnost a Pánův příchod? Jsme na tom velmi zle, jestliže jsme v trestuhodné ospalosti ztratili schopnost poznat a uznat, že jsme hřešili, odedávna žili nevěrně, že jsme všichni jak poskvrnění, jak špinavý šat je každý náš skutek.²⁾

Ale kdyby všichni usnuli, je to ještě vrátný, kterému Pán domu dal výslovně za úkol, aby bděl. Vrátný, držitel klíčů, má tedy více než těžkou odpovědnost za všechny ostatní. Poděkuj Ježíši, že nám ustanovil tento úřad bdělého strážce, a poděkuj za klíčníka, který jej v současnosti navzdory nemocem a věku s tak neobyčejnou bdělostí a modlitbou zastává. On skutečně bdí, chrání a neúnavně předává v hojnosti získané bohatství všeho druhu, co se týká nauky i co se týká poznání.³⁾ Že tak činí vhod i nevhod - je to jeho úkol, který přijal z vůle a příkazu Pána domu.

Možná, že ani ty z Boží vůle nebdíš a nemodlíš se pouze pro sebe. Kdybys usínal, byl bys pak vinen spánkem těch, nad nimiž máš bdít. Neustávej v bdění a modlitbě, abyste vytrvali až do konce a byli bez úhony v onen den našeho Pána Ježíše Krista.⁴⁾

Bratr Amadeus

1) Viz 2. čtení 1 Kor 1?9

2) Viz 1. čtení Iz 64,6

3) Viz 2. čtení 1 Kor 1,5

4) tamtéž 1,5

Stromeček a dárek

Letošního roku se v Anglii jaksí předčasně rozzářila komerční příprava Vánoc. Většina obchodních středisek nás připostrčila hned po prázdninách dekoracemi a reklamou rovnou do prosince. I největší obchodní dům na londýnské Oxford Street, Selfridges, začal prodávat v posledním patře vánoční ozdoby i celé umělé vánoční stromky už začátkem října.

I když se nám zdá komerční nabízení Vánoc spíše pokusem vymáčkout ze zákazníků nějakou tu libru navíc a v notném předstihu před Událostí, proč ne. Vlášda sice tvrdí, že ekonomie je ve výborné formě, ale nákupní nálady občanů nejsou zvláště vášnivé. Nicméně podnikatelé chtějí urvat svou libru, dolar či marku. Nechtě.

Nemám také nic proti umělým stromkům, konečně chráníme naši přírodu, a ani proti zářícím neonům integrujícím přitažlivě zabalené krabice s dárky, ale při méně povrchním pohledu zjišťujeme, jak se nám to posunula symbolika V8noc. Kde je Ten, na kterého bychom měli

hlavně vzpomínat? My máme neonový stromek, balíčky, žárovkové zářící sněhové vločky. Řidčeji nějaké různocípé hvězdy, které mohou připomínat kde co. Roztáhneme stromek jako deštník s továrnou vyrobenými ozdobami, a "tradá"! Vánoce v okamžiku. Stejně tak jako "Instant coffee", káva v mžiku, polévka ihned a kakao a čaj za vteřinu.

Honem, honem, máme toho moc. Někam spěcháme a rozhodně vůbec nemáme čas. V Anglii, Americe, v zemích českých a všude.

Dářečky, dárky, dary. Koho máme rádi, komu chceme udělat radost. Osobní radost. Ale proč ta organizovaná radost zrovna v určený den v prosinci? Vše organizované nám po letech totality a dalšího manipulování leze z krku. Chceme konzumovat, přecpat se radostí každý den. Co je nám do kalendářů... K čemu paraple stromečku? I to je drahé, i když ne tolik jako přírodní stromek. Stačí nafouknout pár barevných balónků a máme radost. Radost, radost, radost! Nasadíme si papírové koruny, nevíme už ani proč, ale je to ohromně veselé. Smějeme se a veselíme se. Gigantický trh radosti nám ji se všemi znalostmi psychologie sugeruje a my za radost, za požitek jsme ochotni utratit vše. Dnes i skutečný smysl Vánoc.

O co budeme požádáni zítra?

V minulých letech jsem restauroval dva staré sešlé betlémy a zpětně pozoruji, co se mi přitom vnořovalo myšlenek... Jaká bývala asi radost dětí, když kdysi dávno před naším uspěchaným stoletím tatínek, strýček či dědeček s láskou vyráběl, maloval a stavěl figurky i kulisu betlémské krajiny. Jaké muselo být asi nadšení celé rodiny, když ve Svatvečer, za vůní maminčiny kuchyně smíšených s "františky", se rozsvítily u betléma svíce. Jak skromné bývaly asi dárky!? Oč ale vznešenější bylo čtení ze sv. Lukáše o "Pána Krista narození", které za svátečního pohnutí předčítal nejstarší člen rodiny...

Máme v našich rodinách dnes o Vánocích po ruce vůbec Bibli nebo alespoň Evangelia Nového zákona? Kolik myšlenek věnujeme podstatě a smyslu Oslavy?

Neměli bychom se ve svém vlastním zájmu více vracet a dát si na Radost a Lásku čas? Co kdybychom už tyto Vánoce a příští léta zkusili si udělat či opatřit betlém? Malý skromný betlémek, třeba jen z figurek Svaté Rodiny! Co zajímavého by nás potkalo při pozorování jen těch tří skromných panáčků...

Jak bychom vyrostli do nového tisíciletí, kdybychom si místo "potřebných" či rozmarných dáreků dali solidně a třeba v drahé kůži svázanou rodinnou Bibli, knížku o našich národních poutních místech či našich svatých, a dětem Bibli obrázkovou, dětskou! A jsme-li v myšlení a ve víře pokročilí, měli bychom zkusit některé z knih našich moudrých duchovních otců, a třeba poslední nesmírně závažné exercicie "Cesta ducha" Tomáše Špidlíka, SJ.

To by pak byly pravé Vánoce. Počíst si, porozjímat a zavzpomínat na dávnou Svatou noc, která změnila běh lidstva. Vždyť k tomu a pro to ty svátky jsou!!!

Dejme si na Lásku čas!

Darujeme si letos k Vánocům čas pro svoji vlastní duši...

Bohumil Koliha

Londýn, 11.11.1996

Opatření ke zvýšení porodnosti v Evropě

Vatikán požaduje konkrétní opatření ke zvýšení porodnosti v západní a střední Evropě. Prozíravá rodinná politika je nutná, a bychom se vyhnuli "demografické zimě" a obavy vzbuzujícímu vývoji obyvatelstva. Nynější kvóta porodnosti v západní a střední Evropě již nestačí, aby se zajistil stejný počet obyvatel, konstatuje se v prohlášení Papežské rady pro rodinu. Tento trend nastává i ve východní Evropě.

Součástí požadované prozíravé rodinné politiky by mj. měly být daňové výhody pro rodiny s více dětmi, podpora výstavby rodinných bytů a zhodnocení práce žen v domácnosti, praví se v uveřejněných "doporučených" z posledního zasedání Papežské rady pro rodinu na téma "Rodina a demografie v Evropě". Jako jednu z příčin snížení porodnosti jmenuje Papežská rada pro rodinu také vzrůstající zaměstnanost žen a stále větší podceňování mateřské úlohy a práce v domácnosti. Kromě toho propagují média a konzumní společnost model malé rodiny. K tomu přistupuje vliv duchovních proudů, které podporují "mentalitu proti životu".

ČBK

"Advent" znamená příchod

Příchod Boha k člověku a člověka k Bohu

Nastala opět doba adventní. "Advent" je latinské slovo a ve starověku to byl také odborný výraz. Označoval zvláštní příchod, ponejvíce nositelů nějakého úřadu, například králů nebo císařů, do provincie. Slovo "advent" vešlo také do křesťanské řeči. Také zde neznamená nic jiného, než právě "příchod". Když církev každoročně oslavuje adventní dobu, stojí to za otázku, pro koho má být advent dobou příchodu. Kdo tedy má asi ke komu přijít?

Kdyby nějaký cizinec měl posuzovat našeho prožívání adventu, jaké mínění by si asi utvořil? Co by usuzoval? Pravděpodobně by mu vůbec nepřišlo na mysl, že adventní doba má sloužit k tomu, aby připravovala na nějaký příchod. Mnohem spíše by se asi cizinci vnucoval dojem, že tato doba je hnána zcela zvláštním neklidem, zcela tak, jako by šlo v posledních týdnech roku o to, jak vyhnat až k vrcholu obchodní činnost. Nakonec by cizinec viděl plné obchody s lidmi obtěžkanými nákupními taškami a nadměrnou nabídkou zboží. Jeho úsudek by nemohl znít nijak jinak než: "Tito jsou opravdu plně zaměstnáni jen sami sebou. Zdá se, že mají všechno." Že na někoho nebo na něco čekáme a že se připravujeme na nějaký příchod, to by cizince ani v nejmenším nenapadlo.

Bylo by toto posouzení opravdu výstižné? Máme skutečně všechno? Anebo nám přece něco chybí? Neměli bychom přece na něco nebo na někoho čekat? Při těchto otázkách mě napadá jedno známé staré vyprávění:

K předvánoční době patří příběh o hledání příbytku. Maria a Josef přišli z Nazareta do Betléma, protože tak nařídili císařští výběřčí daní. Pro Marii to byla doba, kdy měla porodit dítě. Proto namáhavě Josef a Maria v Betlémě hledali nějaký příbytek. Sotva byla nějaká jiná událost z vánoční doby s takovou lidovou zbožností a tak názorně vylíčena. Maria a Josef klepali na mnoho dveří. Ale nikdo je nepřijal. Konečně našli místo ve chlévě. Tato prostě zmíněná událost v dějinách Ježíšova narození je stejně tak milá jako okouzující. Tak se můžeme skutečně tázat, zda všichni, u kterých Maria a Josef marně klepali, nejsou podobní těm, kteří také dnes na žádného nečekají? Kolik je takových, kteří už na nic a na nikoho nečekají, myslí si, že už všechno mají a se vším jsou spokojeni, získali, co mohli vytvořit, ale zapomněli přijmout to nejdůležitější ve svém životě.

V události hledání příbytku odcházejí Maria a Josef kolem lhostejných a uzavřených domů do stáje. Tam jsou ti, kteří nemají téměř nic. Zde je ještě někdo očekáván. Zde mají ještě prostor. Když toto Dítě Mariino bude jednou později tyto chudé kvůli jejich vnímavosti pro Boží skutečnosti nazývat blaženými a bohaté varovat před tupostí soběstačnosti, pak toto slovo se už asi potvrdilo v hodině hledání příbytku.

Když nám má co říci toto cituplné vyprávění o smyslu adventní doby, pak je to: "V adventní době se jedná u nás o základní přiznání, že navzdory svému blahobytu přece jen všechno nemáme. Bylo by důležité poznat, co nám vlastně chybí. Ještě důležitější by bylo vůbec postřehnout příchod toho, co nám schází..."

Po staletí se lidé namáhali přiblížit se Bohu vlastní silou. Ani oběti a uctívání přírodních národů, ani jasný duch myslitelů a filozofů nepřivedl lidi k Bohu. Proto se děje v určité dějinné hodině času a na jednom historickém místě nesmírně dramatický, že se od tohoto okamžiku nově počítá čas, Bůh přichází k nám. Stává se člověkem. Jaká síla pudí tohoto Boha, že k nám přichází? Co je to za Boha? Co znamenáme my pro tohoto Boha?

Toto vtělení Boha nám otevírá úžasné perspektivy. Bůh sám od sebe vychází vstříc nám lidem. Každý si může toto slovo říci zcela osobně pro sebe. Bůh přichází sám od sebe ke mně. Jakou cenu musím mít pro tohoto Boha, když On činí takový krok? Tento Bůh přináší bezpečí, je to "Ano" k mému životu. Jedná z nepochopitelné náklonnosti k nám lidem...

Z této události, jejíž význam nemůžeme pochopit, jsme my lidé vnitřně a neodolatelně vždy znovu do tohoto kouzla vtahováni. Bůh je ten jediný, který může tu velkou touhu lidského života naplnit. Teprve když jsme ho našli a poznali, když jsme se nechali i od něho nalézt, potom budeme mít všechno, i to nejdůležitější.

Tak daleko nám vyšel Bůh vstříc, že veškerým jeho uvažováním a snažením je, aby naplnil náš lidský život. Jen Bůh totiž naplňuje hlubiny člověka. Všechno ostatní je jen náhražka, která nás nenaplní, neuspokojí a neuklidní!

Kdo tuto vánoční událost byť jen tuší, rozumí také, proč v hodině narození Vykupitele nebe a země, andělé a lidé, celé viditelné a neviditelné stvoření mohly pouze žasnout a nakonec propuknout v jásavé volání: "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokrok mezi lidmi..."

Teprve v tomto setkání a dvojím příchodu budeme totiž mít všechno, co k životu potřebujeme. Potom by se totiž mělo udát to, co církve o Vánocích nazývá "svatou výměnou". Bůh se stává člověkem, abychom my lidé obdrželi účast na životě Božím.

Byl by to nejkrásnější a nejlepší dárek k Vánocům, kdyby nás tyto a přicházející adventní chvíle našeho života vždy více k tomuto příchodu přivedly: Příchod Boha k člověku a příchod člověka k Bohu.

Jednomu každému je řečeno: Příchod Boha ke mně. Můj příchod k Bohu.

Příchod v nepřekonatelném tajemství lásky Boží. Jak přece vhodně zpíváme v adventní písni:

"Ó, blaze zemi, ó, blaze městu, že tohoto krále má u sebe. Blaze všem srdcím společně, že tento Král přichází."

(Úryvek z knihy EMANUEL - Sedm dnů před Vánocemi od Eugena Kleindiensta)

Z dopisů sestry Emmanuely

Medjugorje 1.11.1996, slavnost Všech svatých

Požehnán buď Bůh v jeho andělech a svatých!

Mnozí poutníci znají našeho bratra Augustina, který v Medjugorje animuje krásné zpěvy při adoraci. Právě se zasnoubil s Marií-Kristelou, obklopen velkým počtem bratří a sester naší komunity (Blahoslavenství), kteří přišli na pouť. Mohli jsme se modlit růženec spolu s Marií, a když se Gospa zjevila, požehnala znamením kříže snoubence i naši sestru Kordulu, která přijala hábit během téže mše svaté.

Jaká krása vidět tyto dva odlišné životní stavy, na kolenou, vedle sebe, rozhodnout se pro svatost s toutéž horlivostí, pod Mariiným radostným a milujícím pohledem!

"Jsem vaše Matka, proto vás chci vést k úplné svatosti..." (poselství 25.5.1987).

Když Jakov ztratil svou matku (r. 1983), Gospa nemohla najít lepší útěchu, než mu tentýž den říct: "Tvá maminka je se mnou!" Podle Gospy je malý počet těch, kdo jdou přímo do nebe (většina duší jde do očištění). Ptala jsem se tedy Jakova, co podle jeho názoru dělala jeho matka tak dobrého, aby byla tak rychle v nebi. "Nic zvláštního," odpověděl mi. "Žila Boží přikázání, to, co Ježíš říká v Evangeliiu, a dělala to, co Gospa říká ve svých poselstvích." Obrátila jsem se s

toutěž otázkou na Vicku, jeho sestřenici. "Nic zvláštního," mi řekla i ona. "Víš, byla velmi jednoduchá, neudělala žádný zázrak, nic mimořádného, ale vkládala celé své srdce do všeho, co dělala. To je to, co žádá Gospa. Každý má svůj úkol ke splnění, např. já mluvím s poutníky, ty píšeš knihy, jiný bude dělat jinou věc, ale jediná důležitá věc je vložit celé své srdce, všechnu svou lásku do toho, co děláme."

Vicka shledává normálním že Jakovova matka byla tak rychle v nebi; to mne ohromilo. Ona vidí nebe na dosah ruky! "Ale všichni mohou dělat právě tak!" vysvětlila. "Lidé si to příliš komplikují! Myslí, že je nutné dělat velké věci, obtížné věci, ne! Záleží na srdci! Bůh hledí na srdce!"

Žádný vidoucí nemá strach ze smrti. V r. 1989 Vicka řekla: "Zemřít, to nic není, to je jako přejít z jedné místnosti domu do druhé, neb jednoduše přejít z jednoho koutu místnosti do druhého." Je třeba říct, že stejně jako Jakov Vicka viděla v doprovodu Gospy nebe (jako i očistec a peklo). Šťěstí vyvolených, je vidět, že se ho dotkla: "Nemohu ti to popsát, na to není slov, mohu je jenom žít ve svém srdci."

V r. 1986 Gospa řekla Jeleně: "Odevzdáte-li se mi, nepozorujete přechod z tohoto života do druhého. Začnete žít život nebe na zemi."

Vracím se z Polska, kde jsem měla radost předávat poselství všem možným lidem: dětem ve školách, dospívajícím, studentům na univerzitách, farním shromážděním, nemocným na AIDS, lidem bez přístřeší atd... Nejkrásnější viditelný dárek přišel poslední den. Jeden mladý student mi řekl, že je nevěřící, agnostik. Jeho otec je komunistickým činitelem. Student pozorně poslouchá poselství a nakonec prosí o požehnání! Pak s námi jde na mši sv., první v jeho životě. Po mši sv. zůstává na další přednášku o poselstvích, v jiné farnosti. Vracíme se pozdě, doprovázeni jedním knězem; a mladík se v autě ptá kněze, co má dělat, aby mohl být pokřtěn...

Podobných mladých, připravených věřit, jsou milióny. Ale kdo jim půjde zvěstovat Dobrou zvěst?!

Drahá Gospo, jsi to Ty! Dej nám své oči, svůj úsměv, své ruce a hlavně své Srdce, aby skrze nás každý člověk mohl vidět nebe a vyjít ze tmy.

Medjugorje 15.11.1996

P. Jozo Zovko byl během své cesty po Kanadě jmenován "duchovním šéfem" Indiánů (národ Mic Mac). Nyní adresujte všem Indiánům Severní Ameriky, všem kmenům, toto pozvání: "Přijďte před Královnu míru, která vás čeká jako vaše Matka už 15 let, abyste obdrželi její pomoc. Naléhavě žádám všechny šéfy kmenů, aby se shromáždili u jejích nohou (zde v Medjugorje od 2. do 6. března). Přijďte prosit o mír pro váš národ, pro vaše rodiny, pro Severní Ameriku a pro svět."

Jeho apel je nadepsán... "Apel Orlímu Hnízdu!"

Tento lid, který prochází velmi těžkými obtížemi, má nyní k dispozici knížku poselství ve vlastní řeči. Podpořme ho našimi modlitbami!

Díky za vaše pozitivní poznámky k mým zprávám z 1.11. ohledně nebe. Ano, tento námět je dnes málo vyučován. Avšak v Medjugorje Gospa z nás chce udělat opravdové věřící. Ale věřící v co? Věřící vírou Církve! V poselstvích, která zde dává od 25. června 1981, mluvila často o nebi, někdy o očistci a trochu o pekle. Ve své mateřské pedagogii chtěla i ukázat tato tři "místa" několika vidoucím, přičemž upřesnila. "Ukázala jsem vám to, abyste věděli, že to existuje a abyste to řekli druhým." (Totéž řekl Ježíš S. Faustyně po její "návštěvě pekla".) Gospa také řekla, že "reinkarnace neexistuje, vždyť po smrti je věčnost." A že "je nesprávné učit lidi, že se narodíme několikrát" (24.7.1982).

Proč ta vyjasnění (clarifications) ze strany Ježíše a Marie? Protože dnes, zejména vlivem New-Age, i mnozí katolíci si sestavují svůj vlastní "jídelníček" věcí víry, které přijímají, zatímco vylučují jiné věci, např. existenci očištěnce nebo pekla.*

Katechismus katolické církve říká: "Církev ve svém učení potvrzuje existenci pekla i jeho věčnosti."

"Výpovědi Písma sv. a nauka Církve jsou výzvou k odpovědnosti, s níž má člověk užívat své svobody se zaměřením na svůj věčný osud. Současně jsou i naléhavou výzvou k obrácení" (§ 1035-1036).

"Bůh nikoho předem neurčuje, že půjde do pekla; to je následek svobodného odvrácení od Boha..., v němž se setrvává až do konce. V eucharistické bohoslužbě a každodenních modlitbách Církve prosí o milosrdenství Boha, který "nechce, aby někdo zahynul, naopak chce, aby se všichni dali na pokání" (§ 1037).

"V těchto věcech hleďte na to, co vás učí Církev," odpověděla jednou Gospa na dotazy tlumočené vidoucími. Děkujme Marii, že nás vrací k Petrově víře!

Barry Welling je Angličan protestantského původu, ale ještě v r. 1992 se mu hlavně nesmělo mluvit o Bohu... Totální alergie! Jeho žena, Pat, se léta modlila a prosila. Jednoho dne (1993), Barry se v TV dověděl, že jsou hledáni řidiči, kteří by dovezli potraviny do Bosny; rozhodne se nabídnout své služby. Tak se dostane do Medjugorje, aniž by tušil, že Gospa ho tam přitáhla oklikou, kterou Ona často používá: jeho dobré srdce. A tam... Barry se otevírá víře. Letos na Všechny svaté doprovázel spolu s Pat skupinu anglických poutníků.

Na Křiževaci, u 14. zastavení, Barry si tře oči... Gospa tam stojí, u Položení do hrobu, oblečena šedo-modře, jak ji popisují vidoucí, nevýslovně krásná... u obrazu Zmrtvýchvstání přichází znovu, zářivá. Neříká nic, ale usmívá se na svého syna Barryho, který propukne v pláč. "Proč já?! Proč já?!" opakuje otřesen. A pak bývalý protestant vypráví třiceti katolíkům, že viděl Svatou Pannu!

Drahá Gospo, uspiš den, kdy každý člověk uvidí, jak jej miluješ!

Sr. Emmanuel

* Zrovna tuto neděli (10.11., 32.A) jsem v kázání slyšela, že anglikánská církev měla dokonce synodu, která rozhodla, že peklo neexistuje. Tázání na jejich mínění k této záležitosti, někteří zdejší teologové prý odpověděli - dost nekatolicky (citoval 2-3). Nedivme se... Když jsem mu včera děkovala za jeho kázání, podíval se na mě a řekl, že někteří lidé naopak protestovali... Tak na tom jsme zde. A u Vás? (Pozn. překl.)

Protidrogová komunita sestry Elvíry v Medjugorje

Při poutních cestách do Medjugorje se setkáváme nejen s vizionáři a kněžími, kteří nám ke zjevením podávají hlubší výklad, poukazují na souvislosti a rozebírají podstatu a aktuálnost mariánských zjevení, ale setkáváme se též s komunitami, které intenzivně žijí tato poselství. Jsou to jednak dvě řeholní komunity, a pak jedna, do které vstupují lidé na pokraji beznaděje, vláčení závislostmi, zejména na drogách.

A právě odstranění závislostí na drogách nás může v naší vlasti velmi zajímat. Je veřejným tajemstvím, že u nás za šest roků svobody začalo více než 60 000 lidí brát drogy. Je méně známo, že desítky, převážně mladých lidí, na předávkování zemřely. Většina narkomanů si myslí, že může kdykoli přestat, ale každý pokus nakonec ztroskotá, dávky se postupně zvyšují, přechází se na tvrdší drogy, nedostatek peněz na ně vede ke krádežím, loupežím, a čím dál více do beznadějnější situace.

Pokusy o léčení narkomanů zpravidla nevedou k výsledku. Proto je o to víc zajímavé, že komunita italské sestry Elvíry, ve které není používáno žádných medikamentů, ale pracuje se pouze s duchovními prostředky, je téměř úplně úspěšná.

Tato řeholní sestra se na vybudování komunity připravovala osm roků, a to studiem a modlitbou. Komunita sestry Elvíry byla založená v roce 1984, má nyní 16 středisek v Itálii (tři jsou pro ženy), dále střediska v Kalifornii, v Brazílii (dětská), Francii a tři jsou v Chorvatsku. Plné rozvinutí její koncepce nastalo teprve, když v roce 1985 zahájila svou činnost v Medjugorje. Výsledek je vynikající. Několik set bývalých narkomanů žije 5-10 roků bez závislosti na drogách a nenechají nikoho na pochybách o svých morálních kvalitách, takže my, kteří chodíme léta do kostela jim můžeme závidět jejich duchovní úroveň a ryzí kontakt s Kristem.

S komunitou sestry Elvíry mají pracovníci centra VÉRITÉ kontakt od roku 1987. V posledních letech se i naši poutníci prostřednictvím centra VÉRITÉ začali setkávat v Medjugorje s touto komunitou (v roce 1994 to bylo na 3000 lidí, v roce 1995 více než 5000 lidí a v roce 1996 již 9000 lidí). Všichni lidé jsou nadšeni svědectvími bývalých narkomanů a obdivují morální hodnoty těchto lidí.

Tyto úspěchy vyvolaly snahu, aby podobná komunita vznikla i v naší zemi. V roce 1995 jsme vedli předběžné jednání se sestrou Elvírou a byla nám tato možnost přislíbena. Připravili jsme podklady pro právní základ takové komunity v naší vlasti a Ministerstvo vnitra registrovalo stanovy dne 26.1.1996.

V roce 1995 jsme sehnali několik objektů pro tento účel a chtěli jsme vypsát sbírku pro obnovu jednoho z objektů, ale sestrou Elvírou nám byl dán pokyn, abychom postupovali jinak. Máme připravovat a posílat narkomany do medjugorské komunity. A až těchto lidí bude 10-15 a budou již v komunitě nějakou dobu, budou tito s dalšími zkušenějšími, např. Chorvaty a Italy, vysláni do České republiky, kde založí komunitu. Teprve před jejich příchodem je účelné sehnat vhodný objekt a vypsát finanční sbírku i na obnovu objektu, kterou provedou sami již jako součást léčby. Dále nám sestra Elvíra připomněla, že za vznik komunity se máme modlit.

V současné době máme v komunitě tři lidi (v Medjugorje a v Itálii). V prosinci 1996 nastoupí další dva, kteří se byli již představit.

Žádáme další zájemce o léčení z drogové nebo jiné závislosti, aby se přihlásili v Centru VÉRITÉ o další informace a vykonali přípravu pro vstup do komunity. Předpokládaná délka pobytu v komunitě je asi tři roky. V současné době jsou potřební především muži, neboť plánujeme nejdříve založit mužskou komunitu, ale i ženám můžeme zprostředkovat ihned léčení v některé z komunit sestry Elvíry v Itálii. Spojení: VÉRITÉ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1, tel. 02/2324617. F. M.

Obžaloba televize

Na svém společném zasedání v Collavalenze zabývali se italská biskupové problematikou masových sdělovacích prostředků. Zvláště ostré kritice vystavili italskou televizi. Podkladový materiál připravil prof. Fausto Colombo, ředitel výzkumu komunikací Katolické univerzity v Miláně.

Studie konstatuje systematický, povlovný, ale patrně "nezadržitelný vývoj směrem k samému dnu kvality televizní produkce".

Colombo kritizuje RAI (Italské rádio a televize), že sleduje pohříchu komerční model neúčinné a zhoubné konkurence, ale především obviňuje síť soukromých společností, která se stala monopolem jak v oblasti publicistiky, tak produkce, kde se vytvořila oligarchie, ovládající celou tuto oblast.

Televize sleduje jedině komerční hlediska a opírá se výlučně o bezprostřední reakce diváků, což vede k nezadržitelnému poklesu kvality. Televizní produkce se zaměřuje na stále větší celky s ubohou úrovní, s náměty stále stejnými a scénáři, které jsou všechny jednoho stříhu.

Hovořit dnes s masmédií o kvalitě je velmi obtížné, protože se zabývají jinými "hodnotami" a na ty navykli také své publikum. V úsilí ovlivnit alespoň nějak tuto málo povznášející kulturní oblast pracují biskupové na zvláštním kulturním projektu pro podporu katolické ediční činnosti. Jeho potřebu vyvolává i rostoucí uvolněnost názorů i mravů, kterou podporuje televize a masmédiá. Na prvním místě stojí stále klesající porodnost, která je úměrná šíření denatalitní mentality a stále menší pozornosti věnované rodině. To, co se dnes děje, je podle mínění Mons. Dionýza Tettamanziho v rozporu nejen s křesťanstvím, ale i s ústavou Italské republiky.

ASCA

Úmysly Apoštolátu modlitby na prosinec 1996

Úmysl všeobecný:

Ať sirotci, kteří přišli o rodiče ve válce nebo při revoluci, naleznou opravdové rodiny, které by je s láskou přijaly.

Jeden náš žurnál převzal ze španělštiny článek o dětech z Beverly Hills. "Typickou mladou slečnou z Beverly Hills je třináctiletá Ananda. Má svého osobního trenéra, kuchaře, řidiče s rolí osobního tělesného strážce a domácího učitele."

"V Beverly Hills nejsou výjimkou malé pětileté holčičky, které dostanou na hraní ohromný salón krásy, který zabere celou jednu místnost v mnohapokojové vile. Matky se pak jen rozplývají obdivem, jak jsou ta jejich děvčátka šikovná a krásná. O tom, že jednou budou slavná a bohatá, ani na okamžik nikdo nezapochybuje."

"Když se s těmito dětmi dáte do rozhovoru, zaručeně uslyšíte totéž: Rodiče se soudí o to, kdo mě dostane do opatrování. To je běžné, každé druhé manželství takhle končí. V mé třídě má jedenadvacet ze dvaadvaceti dětí rozvedené rodiče."

To je jedna tvář naší doby. Nevídané materiální bohatství několika na vrcholu pyramidy. Štěstí se ovšem nedá koupit ani za všechny ty milióny dohromady. Jaké budou mít děti z Beverly Hills Vánoce? To si už můžeme představit sami. Takový je náš svět a jedna jeho tvář.

Avšak v prosinci 1996 bude mnoho dětí, které nebudou mít žádný rodinný krb. Ve světě řadí mnoho válečků a jiných pohrom. Nejzranitelnějším článkem těchto konfliktů jsou právě děti. Proto na konci roku 1991 přijaly státy Společenství evropských národů válečné sirotky z Etiopie, Erytreje, Afganistanu, Turecka, Íránu, Iráku, Srí Lanky, Somálska, Ugandy, Zairu, Angoly, z území okupovaného Izraelem, z Libanonu, z bývalé Jugoslávie, Rumunska, Albánie, Bulharska a z bývalého Sovětského svazu. To bylo na konci r. 1991. Myslíte, že počet zemí je o Vánocích r. 1996 menší?

Bohužel, většina válečných sirotek nemá šanci uniknout z osidla války, kde uvázli a musí přežívat, jak dokáží. Tyto děti umírají, bývají zraněné, traumatizované. Kdysi ukazovali v televizi holčičku v nemocničním pokoji. Když sestra odhrnula pokrývku, bylo vidět, že maličká měla amputovanou celou nohu. Jistě se jí to nestalo při hře, ani ne vinou rodičů. Taková je válka a její důsledky - a to ne ty nejhorší! Starší hoši končívají jako děti-vojáci, děvčata se stávají kořistí těch, kteří vydělávají těžké peníze na dětské prostituci. R. 1995 bylo z 50 miliónu běženců 50 % dětí. Ty, které přežívají, zůstávají s ranami fyzickými a psychologickými traumaty. Ani do smrti se jich zcela nezabaví.

Váleční sirotci zůstávají sami ve chvíli, kdy nejvíce potřebují rodinu, která by jim pomohla vytvořit si charakter a osobnost. Místo toho stojí sami před životem a jeho problémy (které by

byly velké i pro dospělé). Často se musí starat i o mladší sourozence. Nechápu, proč ani jak z této situace.

Takový je svět. Náš dnešní svět!

Sv. otec nás vybízí, abychom si vzali za své tento bolestný problém a aby se našlo hodně rodin, které by s opravdovou láskou tyto válečné sirotky přijaly.

Vánoce nám připomínají, že dítě Ježíš byl také obětí násilnosti krále Heroda, který ho chtěl zabít. Ježíšova rodina byla rodinou běženců v Egyptě.

Prosme Dítě Ježíše za děti, které jsou dnes obětí toho násilí, kterého obětí byl kdysi On.

A. Holas, SJ

Úmysl misijní:

Ať svátky narození Páně vedou děti i dospělé k ocenění daru života a ať je povzbudí k plnému křesťanskému životu.

Ježíšova dobrota a milosrdenství je na straně slabých a bezbranných. Odmítnutý už před narozením (nebylo pro něho místa v betlémských hostincích...), narodil se opravdu mezi těmi, kteří jsou na okraji společnosti. (A také tak zemřel.) Každé násilí nebo útisk dítěte je násilím nebo útiskem Krista.

Vzestup násilí je typickým znakem naší moderní společnosti. A právě na těch nejbezbrannějších si bere krutost největší desátek. Ve všech zemích pracuje brutalita proti bezbranným. Někdy to zachází až k masovému vyhlazování. Co je to za svět, kde velící generál může vydat rozkaz, aby vojáci připoutali školní děti před hlavně tanků, jak to učinil v Budapešti maršál Koněv.

Hlad, bída, nevědomost, analfabetizmus, nezaměstnanost, nezájem vlád, nerovnoměrné rozdělení bohatství, to vše jsou destruktivní faktory, ničící rodinu. A i ve svých rodinách prožívají mnohé děti zneužívání, bití i znásilňování. Dětská prostituce je stále běžnější. Potraty - násilí na dítěti před jeho narozením - zevšedněly. Sobectví rodičů nám připomíná, jak daleko jsme ještě od evangelijní úcty k lidskému životu.

Podle Mezinárodní organizace práce jen v samotné Indii je šestnáct a půl miliónu dětí od 5 do 15 let, které jsou nuceny k práci. Jsou to děti chudých, které kromě sebe musí živit i své rodiny. Mezinárodní organizace výzkumu práce udává, že takových dětí je na světě 44 miliónů: 21 % ve městě a zbytek na venkově. Průměrná mzda těchto "dělníků" je dva americké dolary v měsíci. 25 % těchto dětí pracuje v tabákovém průmyslu: z nich velká část je neplnoletých. 65 % pracuje v továrnách na zápalky a v textilním průmyslu. Nákladní auta je svázejí do práce ve čtyři hodiny ráno a mnohé se vracejí až k sedmé hodině večer. (Letos v říjnu zasedala v Ženevě komise, která se zabývá problémem dětské práce. Vydala zprávu, že dnes je na světě na 70 miliónů dětí od 10 do 14 let, které jsou nuceny k práci.) Rodiny jsou nemocné. Státy jsou nemocné. Rodiny i státní společnosti se nacházejí v krizi. Celý svět se nachází v nemožné krizi!

Jan Pavel II. napsal ve Familiaris consortio: "Rodina podle evangelia má být místem, kde se evangelium zvěstuje a žije: má být místem, odkud se šíří jeho záře na celou společnost." V tomto měsíci, kdy se připravujeme na Vánoce, bychom měli myslet i na solidaritu právě s těmito potřebnými: modlitbou i konkrétními činy.

Nesmírné množství dětí neví nic o radosti Vánoc. Sv. otec nám připomíná, že povinností těch, kteří to vědí, je: rozdělit se s nimi!

Prier et servis, 3/1995

Zvláštní příloha týdeníku Světlo

Fatima - měsíční příloha Světla

Římskokatolická farnost Lipová-Lázně prosí o pomoc při záchraně farního kostela.

Středisko mládeže v Rajnochovicích

Po skončení světového setkání mládeže v Czenstochové vznikla potřeba pracovat dál s mládeží v našich diecézích. Proto od roku 1991 vznikají při jednotlivých biskupstvích centra pro děti a mládež. Posláním těchto center je pomoc mladým lidem při jejich rozvoji osobnosti a pomoc při vzniku farních aktivit.

Stejně jako lékaři potřebují nemocnice, kde své pacienty léčí, a učitelé školy, kde své žáky učí, tak i centrum potřebuje prostor, kde se s mladými sejde a realizuje své aktivity.

Olomoucké centrum pro děti a mládež se sídlem na Biskupském náměstí 2 má své středisko v Rajnochovicích. Vesnice s cca 450 obyvateli je rekreační obcí nedaleko mariánského poutníka místa Sv. Hostýn (17 km).

Otec arcibiskup dal k dispozici místní faru, kde se na jaře roku 1993 začalo budovat středisko stálého života. Po generální rekonstrukci fary se k objektu přistavěla budova se sociálním zařízením pro návštěvníky a s ubytováním pro místní tým spolupracovníků. Do střediska již od samého počátku jezdí každoročně několik set mladých. V minulém roce navštívilo středisko více než 1450 mladých. Ve středisku je nabízen široký výběr kurzů (kurz pro animátory z farností, kurz pro vedoucí schol, kurz pro divadelníky atd.). V současné době je již plně obsazena část víkendů pro rok 1997.

Mladí, kteří do střediska přicházejí, mají možnost prohloubit svou víru a ve svátosti smíření či duchovním rozhovoru zintenzivnit vztah ke Kristu, nacházet své životní povolání, poznávat nové přátele či vidět, že i když jsem ve farnosti sám, tak vytvářím velké společenství s ostatními v církvi.

V červnu letošního roku bylo též zakoupeno bývalé rekreační středisko v části obce Rajnochovice-Košovy. Během léta zde již proběhly tábory a několik setkání mládeže. Vznikající táborové středisko má sloužit jako základna táborového života v diecézích Brno, Olomouc a Ostrava-Opava. Náplní střediska jsou především aktivity s dětmi a mládeží v rozsahu víkendových akcí pro farní společenství či táborníky a jejich asistenty, kteří byli společně na táborech a nemají místo, kde by se společně sešli.

Od ledna 1997 zde také proběhne v pětivíkendovém cyklu tzv. táborová univerzita pro ty, kteří jezdí na tábory jako vedoucí či asistenti a potřebují si prohloubit vědomosti a praktické znalosti v práci s dětmi.

Obě střediska v Rajnochovicích, středisko stálého života na faře a táborové středisko v Rajnochovicích-Košovech, jsou plně k dispozici pro potřeby mládeže naší diecéze, tak jak již bylo výše uvedeno.

Prosíme o modlitbu za dílo vznikající v naší diecézi. Děkujeme.

Fiš

1. návrh pracovního dokumentu pro setkání v Grazu

St. Gallen: V těchto dnech byl zveřejněn první návrh pracovního dokumentu pro 2. Evropské shromáždění ve Štýrském Hradci, které se bude konat od 23. do 29. června 1997 na téma "Smíření: Boží dar a zdroj nového života".

Návrh dokumentu bude nyní projednán s biskupskými konferencemi, církvemi, organizacemi a iniciativami.

V úvodu třicetistránkového dokumentu vyjadřuje mezinárodní přípravný výbor naději, že se o něm bude v křesťanských církvích diskutovat a že téma "smíření" vyvolá celou řadu podnětných návrhů.

Rada Evropských biskupských konferencí (CCEE) a Konference evropských církví (KEK) jsou spolupořadatelé 2. Evropského ekumenického shromáždění ve Štýrském Hradci. Každá z obou pořádajících organizací vyšle po 350 delegátech, přičemž se očekává velký počet návštěvníků z celé Evropy.

CCEE zastupuje 34 katolických biskupských konferencí Evropy. Předsedou je pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk. KEK zastupuje 122 členských církví anglikánských, pravoslavných a protestantských tradic. Jejím předsedou je děkan John Arnold Durham.

ČBK

Spor o baziliku sv. Jiří rozhodnut

Spor o určení vlastnictví ke klášteru a bazilice sv. Jiří na Pražském hradě rozhodl 14.11.1996 Obvodní soud pro Prahu 1, za předsednictví Dr. Fritzové, přisouzením vlastnictví Náboženské matici.

Sbírky augustiniánského kláštera v Brně

"Pohled do sbírek Augustiniánského kláštera na Starém Brně - malba 19. a začátku 20. století" je název výstavy, kterou uspořádalo Diecézní muzeum v Brně.

Jde o soubor obrazů, které byly součástí pracoven a obytných místností kláštera v době, kdy zde působil opat C. F. Napp. P. Křížkovský, J. G. Mendel a další známé osobnosti moravského duchovního, vědeckého a kulturního života.

Výstava je umístěna v areálu Augustiniánského kláštera na Mendlově náměstí. Otevřeno do 22.12. denně kromě pondělí od 10.00 do 17.00 hodin.

Bible nejrozšířenější knihou na světě

Do konce roku 1995 byla Bible přeložena do 349 jazyků. Alespoň zčásti byla přeložena do 2123 řečí. Odhaduje se, že vyšla nejméně ve 2,5 miliardy exemplářů již v období let 1815-1975.

K nejstarším textům Bible patří Codex Vaticanus, který vznikl ve 4. století - v řečtině. Je umístěn ve Vatikánské knihovně.

ČBK

Fatima

Měsíční příloha Světla

Vzájemnost

Velkým povzbuzením pro naši službu jsou vaše reakce na myšlenku vzájemnosti, která je tolik blízká srdci otce biskupa Karla. Zvláště reakce z Křenovic a další. Usilujme o tuto vzájemnost v naší katolické církvi. Nestupňujme napětí a polarizaci. Vraťme se k listopadové příloze. Satan obviňuje, Maria se přimlouvá. Učme se i v krajně vypjaté atmosféře mezilidských vztahů postojům Panny Marie. I Ji moc bolí, jak se lidé vzdalují Kristu; jak ti, které si Ježíš svým křtem povolal za své učedníky, nenaplňují své poslání. Jak se chováme zmateně (viz konkrétní případ i naší pražské teologické fakulty, či pořad o P. Mikulicovi - apoštolské vydanosti Kristu). Přesto se stále za nás u Boha přimlouvá. Je Matka, miluje a chce nás lásce učít.

Nabízí se skvělé příležitosti zakoušet Mariinu školu v mnoha mariánsky zaměřených aktivních hnutích a centrech. Můžeme mít radost, že již jeden rok skutečně slouží mariánské pastorační středisko. Fatima žije v naší zemi a je otevřena všem, i těm, kteří nesdílí plně tuto cestu; a přesto zde nepociťují fanatismus, ale svobodu a také světlo.

Další takovou radostí je středisko v Hradci Králové, které právě zahajuje svou činnost, zcela jistě zaměřenou k nové evangelizaci a obnově kultury. Je to ještě stále boj, protože zde stojí proti sobě

touha po dokončení celého krásného díla a touha oslovit ateistický svět kolem. Na jedné straně nereálný optimismus proti reálnému pesimismu. Je úžasná víra otce biskupa a jeho spolupracovníků.

Ve víře je možné všechno a cíl jistě stojí za to.

Vnímejte proto vzájemnost.

Panna Maria nás potřebuje pro Boží dílo, které Ona, v participaci (a účasti) na vykupitelském díle svého Syna pomáhá uskutečňovat.

První mariánská sobota v prosinci 7.12.1996 a předcházející seminář budou velmi závažné právě pro naši vzájemnost.

A ještě prosím, vraťme se k 5.7.1993. Na počátku dějin našeho nového státu všichni naši biskupové, v čele s otcem kardinálem, celým srdcem volali slova zasvěcení Kristu skrze Pannu Marii. Stále se vracíme k této modlitbě zasvěcení a povzbuzujte naše pastýře skrytými modlitbami a obětmi. Skutečně se to vyplatí v požehnání nám i celé církvi.

Těšíme se na 7. prosinec, na naše zasvěcení, na naši vzájemnost.

P. Pavel za ČMFA Koclířov

Fatima a Medžugorje

Otec biskup Pavol Hnilica ve Zvoleně

Hovořil jsem o Medžugorje. Víím, že zde jsou mnozí poutníci, kteří tam byli. Povím vám jednu zkušenost o Medžugorje se Svatým Otcem. Před několika roky jsem mu představil jednu skupinu z Medžugorje - byli to lékaři, kteří zkoumali ty děti. Stěžovali si, že jim biskup dělá těžkosti. Svatý otec odpověděl: "Dokud je tam biskupem, musíte ho poslouchat. On se ale bude zodpovídat před trůnem Božím, zda konal správně." Potom se zamyslel a řekl: "Dnes svět ztrácí smysl pro nadpřirozeno, pro Boha. Mnozí Ho nacházejí v Medžugorje skrze půst, modlitbu, svátosti." Toto je jeho nejkrásnější svědectví.

V Medžugorje potkáváme Boha prostřednictvím Panny Marie. Takto Panna Maria obnovuje církev. Mnoho cestují po světě, ale kde nacházím tu pravou, živou, katolickou víru, kterou jsem dostal od svojí maminky - to jsou charismatická a mariánská hnutí. Jednou se mě ptali, jaká je souvislost mezi Medžugorje a tím, co se děje na Balkáně. Odpověděl jsem, že takový, jaký je mezi Fatimou a obrácením Ruska. Kdyby se bylo vykonalo zasvěcení, mohlo se předejít druhé světové válce. Kdyby episkopát a církev vážně vzala zjevení (ne schválila, protože pokud trvají, nemůže je schválit) v Medžugorje, mohlo se předejít krveprolévání na Balkáně. Taková je pravdaš Kardinál Meisner mi řekl, že pro něho je Medžugorje autentická, protože je tam mnoho trvalých obrácení. A kardinál Siri potvrdil: "Medžugorje obnovuje moji diecézi."

Toto je Medžugorje, práce Panny Marie.

Co můžeme udělat pro Rusko? My se teď snažíme obnovit kostely a kláštery. Můžeme říci, že jsou to skutečné zříceniny, které je třeba vybudovat. Ty sestřičky tam nemají vůbec nic, všecko je potřeba dovézt. Na začátku byli vůči katolíkům rezervované; ale dnes jsou papežštější, než mnohé sestry na Západě. To potěší Srdce Panny Marie, když tyto dvě Její dcery, které Ji milují - pravoslavná a katolická církev, se sjednotí.

anse

Úmysl národní:

Ať se v naší zemi prohlubuje vědomí solidarity s trpícími lidmi na celém světě

Rakouský jezuita Toni Witwer v jedné ze svých přednášek analyzujících naši situaci říká, že charakteristickou známkou naší doby je ztráta solidarity. Žijeme ve společnosti, kde scházejí vztahy. Člověk nechce být odkázán na druhého člověka. jeho postoj k němu je vyjádřen slovy:

"Nepotřebuji tě!" Z toho vyvozuje, že ten druhý je "vyměnitelný", když mi přestane vyhovovat. Svědčí o tom i množství rozvodů v našich dnech.

Ale "vyměnitelnost" člověka je jenom jeden aspekt vyplývající ze ztráty vztahů. Náš vztah ke druhým je charakterizován nejen "nepotřebuji tě", ale i "dej mi pokoj, nemám o tebe zájem, mám dost svých starostí." I z toho vyplývá fakt, že staré lidi dáváme do domovů důchodců, nemocné a umírající do nemocnic a postižené do ústavů sociální péče, abychom se o ně nemuseli starat a neměli je na očích. Mám dost svých starostí!

Věřím tomu, že i v hitlerovském Německu bylo dost lidí, kteří nevěděli o koncentracích, protože nechtěli vědět. A věřím tomu, že i u nás bylo dost lidí, kteří nevěřili, že u nás byli lidé nespravedlivě zavírání a mučeni, protože tomu nechtěli věřit. Literatury o tom je dost. Málo se čte: dejte mi s tím pokoj, mám dost svých starostí, nechci si kazit náladu.

Pěkná úvaha o předvánoční přípravě. Ale je třeba si uvědomit, kam vede ztráta vědomí solidarity a kde končí její důsledek, totiž ve vyhraněném sobectví.

Ježíš, který se svými rodiči Marií a Josefem také nesl v dětství důsledky tohoto postoje (v Betlémě pro ně nebylo místo), přišel, aby bojoval proti ztrátě solidarity mezi lidmi a pranýřoval ji jako absenci lásky (boháč a Lazar).

Druhá část jeho radostné zvěsti je láska (tak Bůh miloval svět...). A ještě ani to není dost. Ježíš sám se staví na místo trpícího: Co jste udělali jednomu z těchto nejposlednějších, mně jste učinili. Takovým způsobem oslavíme Vánoce blíž Ježíši Kristu a užitečněji pro své bližní.

A. Holas, SJ

Modlitba

Marka, Matko Boží,
uchovej mi srdce dítěte,
čisté a průzračné
jako horský pramen.
Vypros mi srdce prosté,
které v sobě neživí
smutek a hořkost.
Srdce velkorysé v dávání
a něžné v soucitu.
Srdce věrné a velkodušné,
které nezapomíná
na žádné dobro
a nemyslí na pomstu
za žádné zlo.
Učiň mé srdce
tiché a pokorné,
milující bez výhrady,
ochotné ztratit se
před Tvým Synem
v srdci druhého.
Srdce velkorysé a nezdolné,
které žádná nevděčnost
neuzavře
a žádná lhostejnost neunaví.
Srdce, které trápí jen touha

po slávě Ježíše Krista.
Srdce, zázračné jeho láskou,
jehož rána nenalezne
vyléčení
jinde než v nebi.
L. de Grandmaison, SJ

"Herdenbrief"

Protagonisté rakouského hnutí "Církev, to jsme my" uveřejnili svůj první "list od stáda", který má být reakcí na "pastýřské listy" od biskupů. Tento jejich list si vybral "populární" téma: "Láska - eros - sexualita".

Z dopisu je zřejmé, že ta část "stáda", která stojí za tímto dopisem, nemá v úmyslu jít v těchto oblastech za svými pastýři. To je v přímém protikladu proti tomu, co říká Pán Ježíš o svých ovcích: Ovce slyší jeho hlas... jde před nimi a ovce jdou za ním (srov. Jan 10,2.4).

TI, kteří se v tomto dopise angažují, smýšlejí jinak než pastýři o sebeukájení, předmanželském a mimomanželském sexuálním styku, o homosexualitě, zabraňování početí, a když jsme u toho, i o celibátu, zasvěceném životě žen a o vztahu k novému svazku rozvedených.

Podle jejich názoru se nejedná o nějaké zvláštnosti, nýbrž o "vnitřní postoj k utváření sexuality". Pak mohou mít "erotické zkušenosti v různých životních formách své oprávněné místo" a jsou proto "dobré a smysluplné". V tomto pojetí má i mnohosexuální vztah svou cenu.

Co "Herdenbrief" formuluje ještě s určitou zdrženlivostí, říká "teoložka" Dr. Magdalena Bussmanová z německého týmu tohoto hnutí zcela otevřeně: List skoncoval s "normativně řízenou sexuální morálkou, která vykazuje pohlavní život jen do podmínek manželství." Říká, že list povzbuzuje lidi, aby si užívali sexu, aniž by při tom mysleli, že dělají něco nedovoleného.

Komu zatím nebylo jasné, čího ducha dítě je "Kirchenvolksbegehren", tomu by mělo konečně vzejít světlo.

Není tedy divu, že předseda rakouské biskupské konference, který se zatím jako jediný ozval k tomuto "listu zdola", poznamenal, že tady se povyšuje na normu to, co je sice mezi lidmi "faktické" a bohužel "běžné", aniž by se někdo ptal, jak by to "mělo být". "Herdenbrief" ani v nejmenším nebere vážně Nový zákon. Výzvu "obraťte se" není možno přehlížet ani odkazovat, že se týká jen těch druhých.

Za "listem o sexu" stojí lidé, kteří již delší čas vystupují proti morálnímu učení církve, kteří v "lidských zkušenostech", jak říkají, "hledají normu", nerespektují v nejmenším Boží přikázání a tvrdí, že v Novém zákoně není k těmto otázkám nic konkrétního (zdá se, že Pavlovy listy ještě ani nečetli). Jak řekl jejich mluvčí, "nejsou ani ochotni odvozovat tyto normy z přirozeného zákona".

Tímto svým listem hledají další spojence a komplice, protože se domnívají, že vyvolají-li větší křik, vystaví pastýře církve snáze většímu tlaku, a tak se i jejich svědomí snáze uklidní.

Už to, že škodí církvi, protože zatemňují řád, který Bůh sám zjevil svým tvorům, je špatné; ještě horší je, že svádějí mnoho mladých i starších lidí, na které takové jakoby katolické listy působí. Církev má příslib, že ji brány pekla nepřemohou. Ale nezřízená sexualita nejen že vystavuje lidi nebezpečí ztráty věčného života, ale dává v sázku i jejich pozemské štěstí.

Josef Bauer

Cena za homosexualitu

Americký vědec Thomas Schmidt uveřejnil v USA v nakladatelství Inter Varsity Press knihu o 240 stranách: Soucit a jasno do debaty o homosexualitě. 6. kapitola (str. 100-130) této studie má

název *The Price of Love* - cena za lásku. Ještě nikdy nebyly uveřejněny a zdokumentovány v takovém rozsahu údaje o vědeckém výzkumu homosexuality.

1. Četnost homosexuálních praktik

Až do r. 1993 se obecně tvrdilo, že homosexualitou je postiženo 10 % veškerého obyvatelstva. Tvrdil to již v r. 1948 Alfred Kinsey. Podle výsledku výzkumu, který prováděl NORC (National Opinion Research Center), týká se aktivní homosexualita 0,6-0,7 % dospělých v USA (studie z r. 1970, 1988, 1989, 1990). Tato čísla odpovídají údajům zjištěným v jiných západoevropských zemích: Anglie - 1,1 %, Holandsko - 3,3 % u mužů a 0,4 % u žen, Francie - 1,1 % u mužů a 0,4 % u žen. Tyto údaje jsou potvrzeny v knize citovanými studiemi a vyvracejí tvrzení aktivních homosexuálních organizací o 10 % podílu homosexuálů. Kinseyova studie z r. 1948 používala vzorek tvořený z 25 % trestanci, a to vedlo ke značně zkresleným údajům. Nejnovější výzkumy v celosvětovém měřítku potvrzují, že z 300 náhodně vybraných dospělých měli v uplynulém roce homosexuální styky jen dva muži a jedna žena, tedy maximálně 1 % zkoumané skupiny.

2. Nevěra a promiskuita mezi homosexuály

Tímto výzkumem se zabývali A. P. Bell a A. S. Weinberg. Výsledky ukazují, že převážná část homosexuálních praktik se odvíjí mimo trvalý partnerský vztah: u homosexuálních mužů se promiskuita týká 90 %, u lesbických žen 72 % jedinců.

Otřesné údaje o četnosti promiskuity vypovídají o nesmírném zdravotním riziku, které je spojeno s homosexuálními praktikami. 75 % homosexuálů uvedlo, že více než polovina jejich sexuálních partnerů byli neznámí jedinci. 65 % uvedlo, že ve více než polovině svých homosexuálních kontaktů se stýkali se svým partnerem jen jedenkrát.

Počet takto změněných partnerů během života dosahuje takřka neuvěřitelných čísel:

74 % mužských homosexuálů udává, že vystřídá za život více než 100 partnerů, 41 % více než 500 partnerů a 28 % dokonce více než 1000. (Studie Nr. 26 Bell et Weinberg, str. 308, tab. 7.)

Jen 8 % homosexuálních mužů a 7 % homosexuálních žen mají někdy homosexuální styky s jedním partnerem, které trvaly déle než tři roky. I nejnovější studie z posledních tří let potvrzují, že přes hrozbu AIDS průměrný homosexuál vystřídá za rok 20 partnerů (Boston a Los Angeles).

Srovnávací studie heterosexuálního obyvatelstva prokazuje, že více než jednoho partnera v uplynulém roce mělo 17 % mužů a 10 % žen, u mužských homosexuálů činí tento podíl 79 % a u žen 19 %.

Pro většinu homosexuálů je promiskuita prakticky jediná sexuální zkušenost.

3. Homosexuální praktiky

V uvedeném pramenu jsou popsány homosexuální praktiky z medicínského hlediska (str. 108-109). Tyto popisy z pochopitelných důvodů není možno uvádět. Omezme se na konstatování, že tyto praktiky se podstatně liší od heterosexuálních a velmi často jsou fyzicky i psychicky škodlivé. Jde povětšinou o krátké anonymní aféry spojené s psychotraumatickými, zdraví ohrožujícími aktivitami, které jsou na hony vzdálené tvrzením, jaká můžeme slyšet ve sdělovacích prostředcích při propagaci a obraně homosexuality.

4. Souvislost se závislostí na alkoholu a drogách

Výzkumy potvrzují významně vyšší procento zneužívání alkoholu a drog mezi ženskými i mužskými homosexuály. Je prokázána přímá souvislost mezi počtem vystřídaných partnerů, požíváním drog a pravděpodobností ohrožujícího sexu. Požívání drog v souvislosti se sexem udává 49 % homosexuálů, požívání alkoholu 57 % proti 1,1 % výskytu drog a 8,6 % alkoholu u heterosexuálů.

Podíl alkoholu a drog snižuje značně pravděpodobnost změny chování homosexuálů vzhledem k silně nutkové povaze tohoto chování.

(Pokračování příště)

Těžká kritika ekonomického liberalismu

Katolická biskupská konference Anglie a Walesu vydala pastýřský list k sociální problematice, který je těžkou kritikou liberalistické ekonomiky bez dostatečných sociálních složek. Podle tohoto listu nestačí, že lidé jsou chráněni před smrtí hladem a že se jim zajistí střecha nad hlavou. Jestliže společnosti pracuje pro to, aby bohatí byli ještě bohatší, znamená to podkopávání obecného blaha.

Představa, že obecné blaho vyžaduje, aby bohatí byli stále bohatší, odporuje nejen zdravému lidskému rozumu, ale také veškeré zkušenosti. Katolické sociální učení je neslučitelné se zcela nevázaným tržním hospodářstvím. Především pak není možno aplikovat pravidla volného trhu v oblasti výchovy, vzdělávání a zdravotní péče. Zde je nezbytný útvar řádného dohledu. Také úsilí o zisk se nemůže vymykat morálnímu hodnocení.

Biskupové vyslovují politování nad poklesem členů odborových organizací ve Velké Británii. To souvisí s narůstající nespokojeností v oblasti zaměstnanosti. Pastýřský list zdůrazňuje, že podle katolické sociální nauky požadavek přiměřené mzdy může vést k tomu, že stát stanoví minimální mzdu, jestliže ji není možno prosadit jiným způsobem.

Dokument připomíná povinnost věřících k společenské angažovanosti, principy solidarity a subsidiarity, jakož i angažovanost církve pro chudé. Výslovně varuje před skutečností, že se z jedné záležitosti, jako je např. přerušování těhotenství, dělá kritérium pro volební rozhodování. Nezbytné je posuzovat spíše celkový postoj kandidáta. Přitom ovšem může hrát postoj k ochraně životě důležité východisko.

Dokument o 35 stránkách nese titul Obecné blaho a vyvolal rozruch již v době své přípravy. Je výsledkem dvouleté práce zvláštní skupiny složené z biskupů, kněží a laiků.

Podle KNA

Dopis nemocným prosinec 1996

Drazí nemocní,

zeptala-li bych se Vás, co pro Vás znamená advent a Vánoce, co byste mi asi odpověděli? Kdyby nějaký časopis sbíral odpovědi od náhodných chodců třeba na Václavském náměstí, nijak by mě nepřekvapilo, když by se tam ozvalo třeba toto: "Slovo advent mi nic neříká, ale myslíte-li tím dobu před Vánoce, pak je to pro mě doba šíleného shonu a chvatu. Doma veliký úklid, pečení cukroví a pak spousta vaření, v obchodech návaly lidí, protože každý shání dárky až na poslední chvíli, zrovna jako já. Kdyby aspoň o Vánocích napadl sníh, všechno by dostalo jakousi vánoční atmosféru, ale už pár let bývají u nás většinou nepříjemné plískanice a bláto, věřte, vůbec se na to netěším. Někdy sice zajdeme kvůli babičce na půlnoční, ale většinou jsme doma u televize. Jsem ráda, že si konečně mohu na chvíli sednout, a dětem se od stromečku a hraček taky nechce."

Tak nějak by pravděpodobně zněly odpovědi většiny dotazovaných. Advent a Vánoce už pro mnohé neznamenají vůbec nic než jakousi idylickou vzpomínku v zasněženém rámu a za doprovodu Gottových písní o Vánocích. Jak neutěšená realita! A co Vy, moji drazí, jak Vy byste mi odpověděli? Možná že pro některé je to doba čekání a doufání, že konečně snad opravdu přijede už tolikrát očekávaná návštěva, už tolikrát slibovaná. Že se potěšíte se svými drahými, se svými vnučátky, že jejich návštěvou zas na chvíli okřežete. Ano, i taková potěšení nám nabízejí Vánoce. Jenže - kdyby to mělo být všechno, bylo by to velice málo, téměř nic. Ta pěkná chvíle

by uběhla velice rychle a nám by zůstal v srdci jen ještě větší smutek. Ale my přece víme, že tato doba není dobou smutku! Advent je čekání na příchod velikého Krále - na narození Boha a Vykupitele světa! Ale právě proto, aby nás tak vysoký titul nepolekal, tento Bůh a Pán přišel na svět jako maličké dítě chudých rodičů, kteří marně hledali v Betlémě nocleh. Nebylo tam pro ně místa, museli se uchýlit až za město do ubohé stáje. Tam se narodil Ježíš, Boží Syn, aby nám ukázala dokázal Boží lásku k nám a svou lásku k Otcí. Ježíš se narodil pro nás, pro naše spasení. To je obsah Vánoc, k tomu nás připravuje advent - čekání na jeho příchod. Moji drazí, připojme se k Panně Marii a spolu s ní a se sv. Josefem prožijeme tuto dobu. Všechny naše těžkosti, bolesti a úzkosti spojujeme se svízelnou cestou do Betléma. Zvláště pro Marii byla to cesta opravdu velice těžká, taková křížová cesta v malém. A přece - s jakou nadějí a radostí v srdci po ní šla. Vždyť očekávala Mesiáše! I my ho očekávejme - s vroucí modlitbou a touhou. Jen On nás může spasit, zachránit, dát nám opravdovou radost. Ale nemůže to udělat, pokud mu to nedovolíme, pokud mu neotevřeme svá srdce. Nic by nám nepomohlo, že se před 2000 lety v Betlémě narodil, kdyby se znovu nenarodil v našem srdci. Jen tam ho můžeme skutečně přivítat, jen tam můžeme zakoušet jeho lásku, jen tam se s ním můžeme spojit. Nezáleží na tom, zda budeme o Vánocích v nemocničním pokoji či na lůžku doma, zda budeme mít kolem sebe své drahé či cizí, zda se budeme dívat na rozzářený vánoční stromek. Záleží pouze na jediném - zda nám v srdci bude zářit Ježíšova láska! Moji drazí, nikdo z nás nevíme, kolika Vánoc se zde ještě dočkáme. Kež bychom už tedy konečně pochopili, že nenarodíme-li se znovu v Ježíši Kristu, nemůže se ani On narodit v našem srdci. A to je jediné místo, kde se s Ním můžeme setkat. Budeme-li ho mít ve svém srdci, budeme tam mít pokoj a mír a velikou lásku. Tolik lásky, že ji budeme moci štědře rozdávat kolem sebe. A to je vlastně ten největší a nejkrásnější dar Vánoc - rozdávat kolem sebe lásku. Lásku opravdovou a bezvýhradnou! Jak je jí málo ve světě. Lidé pracují a shánějí, ale to jediné potřebné pomíjejí. Snad ani vlastně neví, co jim skutečně chybí. Nemají čas se zastavit, zamyslet se. My ho máme. Někdy se nám zdá, že až moc. Prosme tedy Pána i za ně za všechny, aby se jim dal poznat, aby se narodil i v jejich srdcích, aby i oni si mohli upřímně zazpívat: Nám, nám narodil se!

Moc Vás zdravím

Sestra Pavla

Církevní aktuality

Nový náboženský zákon v Rusku

Apoštolský administrátor v Moskvě arcibiskup Tadeusz Kondrusiewicz vidí dobré šance pro lepší zakotvení náboženské svobody v Rusku. Katolická církev očekává, že v novém zákoně nebude zařazena mezi "zahraniční" církve, a nebude proto podléhat nějakým restrikcím, prohlásil Kondrusiewicz.

Dále arcibiskup hovořil o významných zlepšeních vztahů s pravoslaviem. Zřízením stálých pracovních kontaktů se situace významně zlepšila. "Cítíme, že se vzájemně potřebujeme," řekl doslova. Arcibiskup označil nový zákon o náboženské svobodě, předložený ruskému Parlamentu, za "poměrně dobrý a vyvážený s výjimkou článku 1". Tento článek se vyslovuje restriktivně k tzv. zahraničním náboženským organizacím, nedefinuje však přesně, kdo a co je tím myšleno.

První děkanka Lateránské univerzity

Na papežské Lateránské univerzitě v Římě poprvé převzala vedení fakulty žena. Oznámila to mluvčí univerzity.

Italská profesorka filozofie Angela Ales-Bellová (57) byla velkokanclérem univerzity kardinálem Camillem Ruinim jmenována nástupkyní argentinského Mons. Marcela Sancheze-Soronda. Jako filozofka pracovala hlavně na díle Edmunda Husserla a židovsko-křesťanské mučednice Edity Steinové.

Biskup Ljavinec v Brně

Archirejskou liturgii ve staroslověnském jazyce sloužil v neděli 17. listopadu v kostele sv. Leopolda v Brně řeckokatolický biskup Mons. Ivan Ljavinec, exarcha pražský. Spolu s ním koncebroval mj. generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek. Pontifikální mši východního obřadu sloužili jako dík za 350 let od vzniku Užhorodské unie.

Jak při promluvě připomněl brněnský řeckokatolický farář P. Jozef Blaščák, pro svou věrnost Apoštolskému stolci přinášeli v minulosti mnozí duchovní a věřící této církve nemalé oběti.

V našem století šlo např. o užhorodského biskupa Romžu a prešovské biskupy Gojdiče a Hopka. Byl již zahájen přípravný proces k jejich blahorečení.

ČBK

Původní reportáž Veroniky Buterové

Boží špióni v pralese

Uneseni, mučeni, zabiti: misionáři žijí v jižním Súdánu v těžších podmínkách než váleční zpravodajové. Tři řádové sestry, dva kněží a jeden řádový bratr se ocitli mezi bojovými liniemi občanské války a byli uneseni. Jejich pokojná práce pro zbědované obyvatelstvo vyvolala zášť. Delegace MISSIO je navštívila těsně před únosem.

Živě si vzpomínám na tu noc v Mapourditu. Bylo to v dubnu, kdy jsme tudy projížděli s delegací organizace MISSIO Jižní Súdán, sužovaný válkou. Poznali jsme tam sestry Mary, Moyra a Maureen, amerického kněze P. Michala, domorodého kněze Rafaela. Začínali v těchto místech od nuly před dvěma roky, kdy museli uprchnout z Rumbeku, sídelního města biskupství, vzdáleného 70 km, protože toto město padlo do rukou vládních jednotek.

Životní podmínky v Mapourditu jsou více než spartánské. Dvě bambusové chýše pokryté slámou, žádná voda, žádný proud. Z dřevěných baráků se ozývaly monotónní recitace školáků. Denně tu přichází 1500 mladých lidí. V první třídě sedí žáci ve věku od 8 do 20 let a učí se abecedu. "Je to nejneuvěřitelnější škola, jakou jsem kdy viděla," říká osmašedesátiletá sestra Mary. Nejsou tu žádné lavice, jedna učebnice připadá na dva žáky. Ale jsou neobyčejně přičinliví a jejich angličtina je obdivuhodná.

Také súdánská osvobozenecká armáda, pod jejíž kontrolou je toto území, si cení této školy. Velitel se ptal: "Můžete přijmout ještě více žáků?" P. Michael odpověděl: "Jen za předpokladu, že jim zajistíte, aby mohli své vzdělání dokončit. Nevzděláváme chlapce a děvčata proto, aby se stali potravou pro děla ve válce!"

Misionáři jsou jediní zastánci zdejšího obyvatelstva. "Ti lidé nepotřebují jen materiální pomoc, oni potřebují také spravedlnost." Někdy také aspoň trochu bezpečí, např. Zuzana Aluel. Je už sedm let na útěku před bombami a střelami. Její muž nechal osmičlennou rodinu při útěku na holičkách. Od té doby se sama stará o svých sedm dětí. Je jí 38 let. Putovala pralesem pěšky téměř 100 km, až našla v Mapourditu nový příbytek. V misijní stanici navázala kontakt s jinými družkami, spolutrpitečkami. Ženy si sdělují své zážitky, spolu pláčou a modlí se. Domlouvají se, jak by mohly pomáhat sobě navzájem, a především těm, které jsou na tom ještě hůře. Zuzana se po dlouhé době cítí jako znovuzrozená.

Pomáhá sestře Maureen v malém zdravotním středisku misijní stanice. Je jediné v okruhu několika set kilometrů. Každý den se tu připloží několik lidí z posledních sil. Léky zdaleka

nestačí. Střelné rány, prasklá slepá střeva, infekce. "Malomocenství se znovu rozmáhá." Řádová sestra je zoufalá. "Nemůžu nic dělat, nemám dostatek infuzí." Přesto denně odchází navštěvovat tyto odsouzence k smrti v nedaleké kolonii malomocných. "Musí mít pocit, že se na ně nezapomíná."

To bylo v dubnu. Nyní v říjnu čekají malomocní na sestru marně. Jejich stanice osiřela. A ze školy se neozývají žádné nadějně recitace učících se žáků.

22. srpna přišel do centra Missio v Cáchách zdrcující fax: SPLA, rebelové, obklíčili v ranních hodinách misijní stanici v Mapourditu. Mureen, Mary, ředitel školy a ostatní byli zajati a odvečeni. Začaly dlouhé dny úzkosti. Pak se podařilo biskupovi Caesaru Mazzolarimu z Rumbeku navázat kontakt s unesenými. Odlétá z Nairobi do Mapourditu.

Ale jednání biskupa s únosci je bezvýsledné. Křesťané z vesnice přicházejí za ním. "Biskupe, ta akce APLA je omyl. Postarejte se, aby škola zase začala," žebrají. Vojáci se jej snaží urážkami vyprovokovat. Říkají mu, že je sabotér a nepřítel Súdánu. Jedné ženě se podařilo dostat se za Mazzolarim. Je to Zuzana. Zatkli ji příštího rána a obvinili, že spolupracuje s nepřítelem.

Uplynulo 12 dní. Misionáři jsou označeni za zahraniční špióny, kteří pod znamením kříže šíří islám. Tak zdůvodňují únosci svůj čin. Do případu vstupuje Ministerstvo zahraničí USA i Austrálie. 29. srpna přišla do Cách zpráva: Misionáři byli propuštěni. Jejich přijetí v Mapourditu je dojemné: "Víme, že jste nevinní, a chceme, abyste pokračovali v práci."

Ještě téhož dne odlétají misionáři do sousední Kenie. Nesou stopy zlého zacházení. Pro novináře prohlásili: "Jsme přese všechno rozhodnutí sloužit dále lidem v Mapourditu v diecézi Rumbek."

Dle Der Sonntag 43/96

Překlad -lš-

Církevní aktuality

Mezinárodní kongres o přirozené kontrole porodnosti

Poselství Jana Pavla II. adresované biskupovi Eliovi Sgrecciovovi, řediteli Institutu bioetiky na katolické univerzitě Sacro Cuore, ve kterém vyjadřuje svůj živý zájem o kongres pod názvem "K pramenům života". Akce byla uspořádána Centrem pro studium a výzkum přirozené regulace porodnosti.

"Krise hodnot a ideálů, která sužuje současnou společnost, by měla být pro věřící podnětem, aby se angažovali ve vytrvalé a trpělivé formační aktivitě. Je to první bojová linie nové evangelizace, pro kterou je třeba nasadit síly na prahu třetího tisíciletí."

Jan Pavel II. zdůraznil, že rozšíření přirozených metod plánování porodnosti, které Centrum uskutečnilo za dvacet let své existence, "představuje iniciativu, která si dnes získává stále větší vědecké uznání a nachází své potvrzení v míru a shodě manželů, kteří jsou ochotni žít periodicky ve zdrženlivosti, a naučili se tak chápat její hodnotu a smysl."

"To jsou výsledky, které mohou probudit novou odvahu tváří v tvář povážlivým důsledkům, jaké způsobila na poli sexuality nevázaná zvuč, pro niž se staly umělé prostředky pro zabránění těhotenství podnětem a nástrojem k otupení svědomí a degradaci hodnot."

Vatikán 9. listopadu, VIS

Ve dnech 11.-14. listopadu zasedalo v Collevalenza v Itálii generální shromáždění italských biskupů.

Ve svém poselství tomuto zasedání napsal papež mimo jiné: "V období hlubokých společenských změn, které jsou doprovázeny silným proudem dekristianizace, je třeba se vrátit k základům velké křesťanské tradice. Je třeba, aby církve věnovala prvořadou pozornost evangelizaci kultury a inkulturaci víry. Neméně důležitá je angažovanost na poli sociální komunikace... Pozornost

oblasti společenského života se stává neodmyslitelnou součástí evangelizační práce. Komplexní kulturní projekt musí křesťansky orientovat myšlení a chování všech lidí v Itálii."

VIS

Kardinál Schotte sdělil, že Svatý otec po poradě se sekretariátem světového episkopátu, který se sešel v Římě ve dnech 4.-6. listopadu, stanovil definitivně téma 10. řádného generálního shromáždění biskupů: Episcopus minister Evangelii Iesu Christo propter spem mundi (Biskup, sluha Evangelia Ježíše Krista pro naději světa).

Zahájení bezprostřední přípravy na Jubilejní rok 2000

30. listopadu při slavnostních nešporách o 1. neděli adventní bude předsedat Svatý otec, který zahájí 1. ze tří roků bezprostřední přípravy na Jubilejní rok 2000. Tento první rok je věnován Ježíši Kristu, Božímu Synu.

VIS

Svatý stolec pomůže uprchlíkům v Zaire

Arcibiskup Renato R. Martino, trvalý pozorovatel Svatého stolce u Spojených národů, vyjádřil vděčnost Svatého stolce hlavnímu komisaři pro uprchlíky za jeho humanitární úsilí v Zairu.

"Jak víme dobře, je to velká a bezprostřední tragédie, co se děje v Zaire. Mezinárodní společenství je si vědomo, že stála mnoho nevinných obětí, mezi nimi také život arcibiskupa Christoha Munzihirwy Mwene Ngabo z Bukavu. Svatý stolec vyčlenil fondy, které budou zaslány kléru a misionářům působícím v této oblasti. Svatý stolec také pokračuje v úsilí, aby katolická církev připravovala prostředí pro uprchlíky a poskytovala jim materiální i duchovní pomoc.

VIS

Z projevu Svatého otce ke 180 zástupcům nevládních organizací, kteří se v Římě účastnili summitu výboru OSN pro výživu:

"V plánu Stvořitele má každé individuum základní a rovné právo na přiměřenou výživu. Existující hlad a podvýživa představuje skutečnou urážku obrazu Stvořitele, který je v každém člověku."

"To je krutě pravdivé, jestliže hlad je důsledkem špatného využívání zdrojů anebo důsledek skupinových zájmů a protikladů politických a ekonomických..., nebo dokonce slepé aplikace principu zisku bez ohledu na nezbytnost solidarity a spolupráce ve prospěch všech těch, kteří patří do velké lidské rodiny."

"Mnozí z vás se potýkají s ještě větší, hroznější nedůstojností: s tou, která se týká rozhodování o samotném životě, se systematickou likvidací nevinných životů, a to životů ještě nenarozených... Spějeme ke konci století, které se vyznamenalo bezprecedentním ničením života... máme dospět k závěru, že demokracie se zvrátila na ochránkyni bezpříkladných útoků na lidský život?"

"Jestliže se svoboda zřekla morálních principů, hroutí se sama podstata demokracie a ta se stává nástrojem, pomocí kterého vnucují silní svou vůli slabým."

VIS

Nový klášter sester klarisek v Brně

Za přítomnosti mnoha věřících poželal v neděli 17.11. brněnský biskup Vojtěch Cikrle základní kámen novostavby kláštera Neposkvrněného početí Panny Marie kongregace Chudých sester sv. Kláry v Brně-Soběšicích.

V promluvě při bohoslužbě uvedl, že klášter je zdrojem duchovní energie, místem požehnání pro celou oblast a pomocí pro všechny, kteří zde budou pobývat. Aby bylo dílo požehnáno, předal biskup Cikrle mládeži růženec s tím, aby svými modlitbami podpořili dokončení výstavby kláštera.

Vlastní stavba byla zahájena v červenci letošního roku a podle ředitele firmy Technoart (generální dodavatel stavby) Petra Chvalkovského bude dokončena v dohodnutém termínu v srpnu 1997.

Klášter klarisek v Brně-Soběšicích zřídil brněnský biskup se souhlasem vatikánské Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života.

Objekt kláštera je dvoupodlažní budova s členitým půdorysem pro 20 sester, s částečným podsklepením a dvěma vnitřními atrií. Je rozdělen na část přístupnou veřejnosti - s kaplí a souvisejícími prostory. Druhá část je určena pro soukromé návštěvníky kláštera a je zde část klauzury. Do objektu jsou projektovány tři samostatné vstupy - do kaple, do vlastního objektu a hospodářský vstup do suterénu. Základní projektové řešení je dílem německého architekta Klause Breighaupta.

ČBK

Poselství Královny míru

Drahé dívky!

Dnes vás zvu, abyste se otevřely Bohu Stvořiteli, aby vás změnil. Dítky, jste mi drahé a všechny vás miluji a zvu vás, abyste mi byly blíže a aby vaše láska k mému Neposkvrněnému Srdci byla vřelejší. Přeji si vás obnovovat a vést svým Srdcem k Srdci Ježíšovu, které i dnes za vás trpí a zve vás k obrácení a obnově.

Skrze vás si přeji obnovit svět. Pochopte, dívky, že vy jste dnes sůl země a světlo světa.

Dítky, zvu vás a miluji a zvláštním způsobem prosím: Obrátte se. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!

Medjugorje 25.10.1996

Myšlenky k rozjímání

1. neděle adventní 1.12:

Mt 13,31-35

Boží věci rostou po svém. Boží království je někdy a někde jako strom, nápadný, užitečný, jindy se ztratí tak jako kvas v těstě - ví se o něm, ale není už vidět. Jisté je, že to je něco úplně jiného než produkty naší vůle, našeho úsilí a snažení. Je to věc Boží pro nás, ne naše pro Boha.

Pondělí 2.12.

Mt 8,5-11

Určitě něco nebo někdo v mém okolí potřebuje to, co setníkův služebník. Mám-li víru k prosbě, mám také slib, že má víra nebude zklamána. Mohu tedy přejít od úvahy (či nářku) k činu - k modlitbě s důvěrou.

Úterý 3.12.

Lk 10,21-22

Z plnosti Ducha - radost z Boha. Ne naopak. Ale ten dar - plnost Ducha - je nám slíben a slib je ustavičně plněn. A vůbec nevádí, že jsme stále (proti světu, proti druhým, proti Bohu) - malí.

Středa 4.12.

Mt 15,29-31

Někdy ztratím mnoho času tím, že přemýšlím o tělesně i duchovně chromých, trápím se tím, nadávám na ty, co jim ublížili nebo jim nepomohou. Místo toho můžeme teď v modlitbě udělat to, co udělaly zástupy lidí i jezera.

Čtvrtek 5.12.

Mt 7,21

Neustálé téma hovoru: Boží vůle. Jak ji poznám? Ale právě tohle není pro evangelium problém. Tam jde o to, zda ji budu konat. A duchovní zkušenosti ukazují, že největší překážkou není obtížnost poznání, ale má vlastní vůle, která se staví do cesty. Dělat Boží vůli znamená dělat to, co Ježíš. To není komplikované, je to jen někdy obtížné.

Pátek 6.12.

Mt 9,27-30

"Věříš, že to mohu změnit?" Rozhodující je, zda v tuto chvíli odpovím: "Ano, Pane," nebo "Ano, ale". To "ale" mohu teď v důvěrné modlitbě překonat.

Sobota 7.12.

Mt 9,3-36

Co myslíš, opustil Ježíše ten soucit? Nebo ho má stále s trpícími a chce, aby ses k němu přidal? V soucitu i v uzdravování? Zkus konkrétně teď prožít s Ježíšem jeho soucit s někým, nad kým sám pláčeš. To nemusí být jen nemocný, to může být i člověk v poutech hříchu!